

VYDÁNÍ: 4/2023
MĚSÍČNÍK (DVOUMĚSÍČNÍK, OBČASNÍK, ZA CHVÍLI BUDEME RÁDI
KDYŽ VYJDE JEDNOU ZA PŮL ROKU)

CENA: K NEZAPLACENÍ

MAGAZÍN

Novus Origo

V NOVUS JE TO SAMEJ BOREC

**TURNÉ S ALIA
TEMPORA** STR. 8-9

NOVÉ PLACHTY
STR. 21

**NA SLOVÍČKO
S NOVÁČKEM**
STR. 14-16

HODOKVAS OPĚT POMOHL STR.20

SPOLEČENSTVO MEČE A OHNĚ NOVUS ORIGO A MĚSTSKÉ MUZEUM POLNÁ
VÁS ZVOU NA NOČNÍ PROHLÍDKY NA MOTIV POVĚSTI ABATYŠE

PŘÍBĚHY POLENSKÉHO HRADU

7. 7. 2023 18. 8. 2023

PROHLÍDKY ZAČÍNÁJÍ VŽDY VE 20:30 A 22:00

MAXIMUM OSOB NA PROHLÍDKU JE 80

VSTUPNÉ

DOSPĚLÍ: 120KČ

DĚTI (7-18LET): 80KČ

REZERVACE VSTUPNEK

+420 776 804 138

bagy.m@novusorigo.cz

PŘEDPRODEJ VSTUPNEK
MUZEUM POLNÁ

Novus Origo
Společnost meče a ohně

WWW.NOVUSORIGO.CZ

Novus Origo

SPOLEČENSTVO MEČE A OHNĚ

TIRÁŽ

Vydává nezávislá nesdružená dobrovolná redakce, tajná sekce Novus Origo. Sídlo je tajné, své názory nám můžete posílat na e-mail: nikohotonezajima@novusorigo.cz.

Grafika je páchána pod rouškou tmy, neznámou osobou, protože co je komu do toho?

Redakce nezodpovídá za nesmysly psané v jednotlivých příspěvcích. Názory v článcích, nemusí zastupovat názor celé skupiny. Ale taky může.

Předplatné neexistuje. Za psychické újmy způsobené čtením dalších stránek nepřebíráme žádnou zodpovědnost.

Kopírování vzhledu, obsahu, nebo používání „vyscreenovaných“ částí z magazínu, je přísně zakázáno. Dáváme do toho spoustu času, tak to laskavě sdílejte aspoň celé!

OBSAH

4	 Úvod
5	 Ochutnávka z Roštejna
6-7	 Březen ve zkratce
8-11	 Turné s kapelou Alia Tempora
12-13	 Zámecká stáj Plandry
14-16	 Na slovíčko s nováčkem
16-19	 Čarodky
20	 Hodokvas ve zkratce
21	 Nové plachty
22-23	 Bouřlivé taškařice (foto)

ÚVOD

Lucie Čudová (Lůca)

Za sebe můžu říct, že začínám o svém nápadu s časopisem pochybovat. Asi budu muset najít obětního beránka, kterého naučím v InDesignu, aby část rovnou chystal v hotovém formátu... Sharrie??? 😊

Když jsem tak nějak rozhodla, že březnové číslo nebude, protože jsme měli jen pár malých show a měsíc byl skoro jen o tréninku, netušila jsem, že duben a květen tak rychle proběhnou 😊

Takže je tu takové maxi-vydání, které shrne 2 měsíce naší „práce“.

A že toho není málo.

Co se týče hodokvasu, ten probereme důkladně příště. Za prvé na to nemám čas a za druhé, by tady už bylo moc fotek a soubor byl příliš velký.

OCHUTNÁVKA Z ROŠTEJNA

Martin Požár | Foto

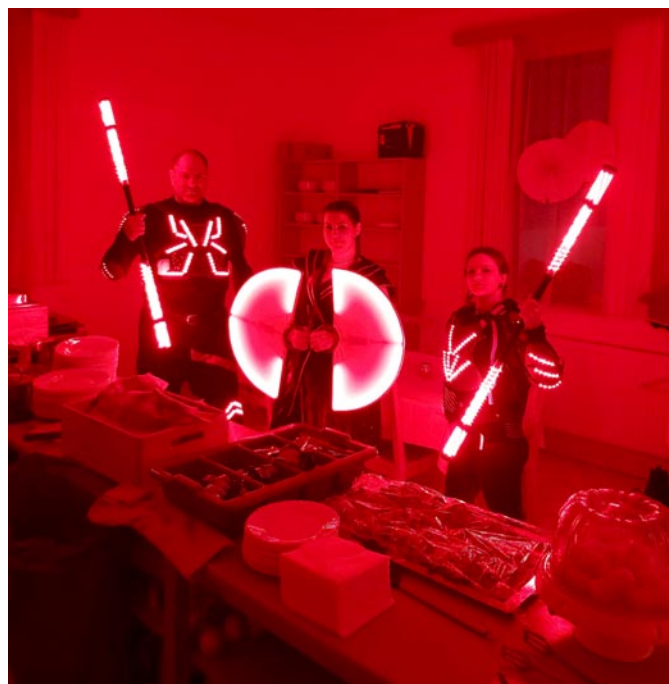
BŘEZEN VE ZKRATECE

Lůca

Březen byl takový pomalý rozjezd. Nesl se ve znamení hlavně light show.

První byla na plese SHŠ Foltest, kde jsme si poprvé vyzkoušeli novou sestavu, která by měla další jednu až dvě sezóny sloužit na ohňovku. Petí se vyřadil v nastavení věcí a celá věc dopadla na předpremiéru dobře.

Pak jsme měli dvě light-show ve stejný den. Ve Fryšavě, kam se vydalo trio Bagy, Sharrie a Agnes, a v Hodicích kam jsem se vydala já, Zbyňa, Šárka, malá Šárka a Soňa.

TURNÉ S KAPELOU ALIA TEMPORA

Sharrie

Loni touhle dobou bylo nějaké vystoupení na jednom pódiu s brněnskou kapelou Alia Tempora jen zbožným přáním ukrytým na nejvzdálenější části mého mozku. Celá naše spolupráce vznikla úplnou náhodou, kdy jsem se společně se zpěvačkou Markie Morávkovou po dlouhé době setkala na jedné party kdesi v Brně, kam jsem si vyrazila spolu s kamarádkou.

S Markie se známe už dlouho osobně. Její kapelu podporuji prakticky od jejich počátků psaním článků do mé redakce Rocksound.cz. Na zmíněné party jsme se daly do řeči, přičemž se pochlubila, že týden po téhle party mají svůj koncert v Brně, kam jsem se chystala i já. Ani sama nevím, jak na to přišla řeč, ale najednou nás napadlo, že bychom se někdy mohli domluvit a spojit síly Novus a právě její kapely na stejném pódiu. Nápad se nám oběma moc líbil a týden na to, jsme si to už s Bagym a Agnes směřovali do Brna s kufrem plným lightky.

Markie se naše světýlka líbila a tak nás oslovila znovu s nabídkou zúčastnit se jejich

turné k podpoře nové desky, která jim má vyjít toto léto. Šlo o dva termíny na začátku dubna, jeden v Brně a druhý v Praze. Neváhali jsme a nabídku přijali s tím, že to bude zase zážitek vyzkoušet si nestandardní vystoupení v jiném prostředí, než na které jsme obvykle zvyklí.

Brno

A tak jsme se 2. dubna naskládali do novusáka s Bagym, Agnes, Šárkou od Zbyni a Hectorem a jeli do brněnského klubu Melodka. Po cestě jsme řešili, co nás večer čeká, jak se zapojíme do show a hlavně jakým způsobem se společně s kapelou naskládáme na mini pódium, kterým Melodka disponuje. Po minulé zkušenosti, kdy jsme se málem s kapelou pomlátili, jsme doufali, že se prostor na pódiu trochu poupraví, abychom se tam vešli. Brno pro nás bylo speciální také tím, že Alia Tempora v Melodce měla křtít nové album a my mohli být u toho.

Po příjezdu jsme nechali auto odstavené vedle klubu, vzali věci na lightku a šli najít Markie a zbytek kapely, kteří měli zrovna zvukovku. S nimi jsme se domluvili co a jak a už jsme si to s věcmi štrádovali do backstage jako ukušení pardálové. Jelikož na tomto turné nebyla jen Alia Tempora samotná, ale jela ještě s dalšími třemi kapelami, prostor backstage byl pro nás všechny dost těsný. Šlo jednu menší místnost s oknem a zmalovanými stěnami. Každou chvíli člověk narážel do kusů bicí nebo kopl do kufříku s věcmi. Čekalo nás asi dvou hodinové čekání během něhož jsme se s holkami nalíčili, a tentokrát zmalovaly

i Bagyho, aby k nám ladil. Hector se po klubu pohyboval ve svém kostýmu kapitána Barbossy, takže ten líčení nepotřeboval.

Asi hodinu před show jsme dostali hlad a dali si pívko a jídlo z lednice, která byla hned nebezpečně vedle nás. Šárka si dokonce dala challenge, že otevře pivní kuželku čerstvým rohlíkem 😊 Do teď nechápu, jak na to přišla, ale nevzdávala se a tak byl rohlík za chvilku rozdrobený všude. Holt, Novus Origo 😊

V momentě, kdy nastala naše chvíle, odnosili jsme věci k pódiu a připravili je do akce. Společně s kapelou jsme měli domluvený nástup na první skladbu. Já si vzala křídla a Agnes s Šárkou vějíře. V momentě, kdy se na pódiu objevila kapela, jsem se s křídly stáhla pryč a nechala holky na pódiu samotné. Bagy stál dole u pódia, hrál si s ovladačem a měnil barvičky. Postupně jsme se na pódiu vystřídali všichni během předem domluvených písní. Nechápu, jak se nám to podařilo, ale na závěr jsme se naskládali na pódium úplně všichni, což bylo sice pro všechny z nás dost těsné, ale zvládli jsme to a udělali si společnou fotku.

Praha

Dva dny po show v Brně jsme se vydali

do našeho hlavního města Prahy do klubu Futurum na Smíchově. Show měla proběhnout v podobném duchu jako tomu bylo v Brně, s tím rozdílem že jsme jeli v jiném složení – já, Agnes a Bagy.

Když jsme dorazili ke klubu, hledali jsme

automaticky místo na parkování, což v Praze je poněkud složitější. Naštěstí jsme se domluvili s kapelou a security, že zaparkujeme novusáka přímo ve dvoře za klubem. Vzali jsme veškeré náčiní na lightku a prošli zadním vchodem klubu. Přivítali jsme se s kapelou, vysvětlili si, co nás čeká a zpěvačka Markie nás dovedla do naší soukromé šatny za pódiem, což nás oproti Brnu potěšilo, protože jsme se nemuseli s nikým mačkat a měli prostor pro to, abychom si v klidu rozložili věci a měli je při ruce. Ještě jsme si prošli pódium, abychom si prohlédli prostor, kde jsme měli vystupovat. Dobrá zpráva, pódium bylo prostornější a širší, více místa na blbnutí.

Následovalo asi hodinové čekání, během něhož jsme se společně domlouvali, kdo s čím půjde a Agnes nalíčili Bagyho, aby k nám více ladir. Dalším rozdílem oproti brněnské show bylo, že Alia Tempora hrála hned v pořadí druhá, takže jsme nemuseli tak dlouho čekat na začátek jejich show. Bagy se navlékl do našeho nového lightkového kostýmu a já s Agnes byly v klasických oblečcích na ohňovku.

Okolo půl 9 večerní jsme byly ready a šlo se na to. V klubu potemněly světla. Nástup jsme měly na starost s já a Agnes. Obě jsme si vzaly vějíře a za zvuků intra se přesunuly na

pódium do popředí na malé stupínky, které si připravila kapela. Stejně jako v Brně jsme byly s kapelou domluvené, že v momentě kdy se členové objeví na pódiu, stáhneme se do pozadí. I tady jsme se během písni různě střídali. Tentokrát měl i Bagy možnost

se objevit vícekrát na scéně. Na závěr jsme vystoupili všichni společně a byl čas jít sbalit věci. Po cestě domů nás přepadl hlad a my zamířili do nejbližší pobočky Kfc a nacpali si pupky. Jak bývá u Novus tradicí, po vystoupení je vždycky hlad!

ZÁMECKÁ STÁJ PLANDRY

Lůca, Anička a Eliška

Lůca: Po odloženém předvelikonočním termínu se 16. dubna konal v Zámecké stáji Plandry u Jihlavy Velikonoční jarmark. Náš úkol byl poměrně jednoduchý, přesto stál mnoho úsilí. Celý den jsme v areálu byli k dispozici s naším dobovým táborem, v kosýmech, s lukostřelbou, zbrojnicí a žonglováním.

Počasí naštěstí vyšlo, i když jsme se brodili v rozmočeném trávníku z předchozích dní. Jinak byla akce parádní, spousta stánků, kde někteří z nás nechali nemalé peníze, Bagy rozdál pár kontaktů na stánkaře na akce a pochutnali jsme si s Bagym zadarmo na medovinách a domácích klobáskách 🍷. Zas to jídlo....

A aby to bylo zajímavější, dáme prostor dvěma novým tvářím, které se podělí o svůj pohled na akci.

Eliška: Den před akcí pršelo, ale v den akce jasno a sluníčko svítlo. Po rozblácené zemi trajdily děti mezi stánky a zkoušely si u nás lukostřelbu. Kdo by čekal, že malé děti

mají takovou sílu, při vypuštění šípů přeletí jeden cihlovou zeď a rovnou do pole. Dospělí a rodiče se kochali produkty stánkařů a jak jen litaly peníze za krásné šátky, dřevěné dekorace, šperky, různé pokrmy a drinky, které nabízeli. Děti a jejich rodiče se smáli při vystoupení našich zdatných šermířů, kteří se na malém prostoru snažili vytvořit mělé souboje. A nezapomeňme na různorodá vystoupení na pódiu, kde moderátoři Sněhurka a pohádkové postavy zabavovali ratolesti. Prostě a jednoduše krásná akce všeho možného.

A nakonec něco pro zasmání.

Znáte to, přijdete někde jedním vchodem, ale když chcete tím stejným zas vyjít ven, běháte jen sem a tam, abyste se dostali ven. No a já potřebovala ven, najít zatoulaný šíp. Když jsem zoufalá a kopnutá od elektrického plotu, bloudila po areálu, narazila jsem u stánku s medovinou na Bagyho a Lůcu.

„Eliško co hledáš?“ Zeptala je Lůca.

A já odpovídám.

„Východ, jedno dítě přestřelilo zeď,“ řeknu uhoněně.

„A víš o tom, že je východ hned vedle nás?“

No prostě zábavy kopec. 😄

Vaše členka Novus Origo SAS.

Anička: Byla to moje první akce, moc jsem si ji užila. V sobotu odpoledne jsme jeli postavit tábor a vše připravit, aby to nikdo nemusel dělat v neděli ráno. Další den ráno jsme přijeli, stálo tu spoustu stánků. Postupně přicházelo víc a víc lidí. Naším úkolem bylo, aby vždy někdo z nás stál u jednoho stanoviště. Já byla u lukostřelby a u ukázky točení cvičnými poikami a tyčemi. Spousta dětí přicházelo k různým stanovištím, zkoušeli si šerm, lukostřelbu, poiky a tyče. Celý den rychle utekl, bylo to moc fajn. Když už byl konec Velikonočního dne na Plandrech, zbývalo už jen vše uklidit, zabalit tábor.

NA SLOVÍČKO S NOVÁČKEM SKUPINY

Sharrie

Dalším v pořadí ke krátké zpovědi padl los na vysokoškolačku Valču alias Vali, která se ke skupině přidala začátkem roku. Od dětství se věnovala baletu - scénickému tanci a výtvarce. Později se začala věnovat také dramatu a přidala se k ochotníkům. Sama o sobě říká, že je komediant tělem a duší, což je skvělá vlastnost, která do skupiny perfektně zapadá. 😊

Proč ses přidala k Novus? Co bylo takovou tvou motivací přidat se právě k nám?

Ráda se podívám na hrad, zámek a kulturní akce s tím spojené. Díky tomu jsem i několikrát narazila na tuto skupinu, jejíž vystoupení mě zkrátka nadchla. Vystoupení s ohněm jsem dříve nijak zvlášť neprožívala, ale můj názor se změnil, když jsem byla na Novusáckém vystoupení. Konečně jsem našla něco, co by mně bavilo a čemu bych se ráda do budoucna aktivně věnovala – propojení mých zálib, tanec a divadlo, a k tomu něco nového, lákavého jako šerm, světelné a ohňové show. Navíc, kdo v dnešní době může říct, že něco takového dělá 😊 Win-win po všech stránkách. Pak stačilo napsat mail a počkat, jestli mě skupina vezme pod své křídla.

Co se chceš vše naučit?

Na žádnou konkrétní si teď nevzpomenu. Nic méně s mými žoviálními kolegy nuda rozhodně není! A kdyby na chvíli měla být, tak se vytáhnou "memísky" a automaticky přichází výbuch smíchu potom.

„Jo, tohle se mi líbí. To se chci naučit“ a další podobné věty si říkám skoro pokaždé, když někoho chvíli pozoruji. Člověk jako divák si ani neuvědomuje, že to že se ty věci točí, musí člověk poměrně dost dobře natrénovat a nejvíc zabírá hlava, což občas už fakt bolí,

než člověk pochopí nějaký trik, tak se mu z ní málem kouří. 😊

Máš nějaký nápad, čím bys chtěla oživit skupinu?

Myslím, že bych mohla být nápomocná v tvorbě choreografií, ladností pohybu a celkově taneční části. Časem bych si třeba i troufla na spolupráci v tvorbě kostýmů a doplňků a věcí spojené s výtvarnem. Nebo občas „oživila“ trénink buchtou, nebo něčím na zub, což je taky dobrá vzpruha. (Poznámka od Sharrie: Ano, Vali, tímhle si získáš srdce náš všech velmi snadno 😊)

Máš nějakou vtipnou historku, co se ti s námi stala? Jak se ti u nás líbí?

Tato otázka mi přijde zbytečná, jelikož snad neexistuje jiná odpověď než totálně moc!

Jedná se o „rodinu“, kterou pojí stejná vášeň, záliba. Partu, se kterou si člověk na tréninku může projít nepřeborným množstvím nálad, ale zejména těch pozitivně laděných. Občas se objeví nějaké provokace a pošťuchování mezi členy, ale jak se říká: „co se škádlívá, to se rádo mívá“ a tady je to teda pravda. I když jsem ve skupině zatím krátce, tak mi členové přirůstají k srdci čím dál víc, a tak doufám, že to se mnou budou mít podobně a nebudou litovat, že mě pozvali podívat se na trénink 😊

Těšíš se na své první vystoupení nebo máš spíše obavy?

Na své první vystoupení se neskutečně těším, s větší či menší nervozitou se musí počítat. Jak se říká „těžce na cvičišti, lehce na bojišti“, určitě bude potřeba píle a tvrdé odříkání, 😊 ale s podporou ostatních to snad zvládnou 😊 Doufám, že to bude jen pot a žádná krev a slzy (pokud to nebudou slzy štěstí), ale to vše k tomu asi patří. A konečně budu moct poznat i druhou stranu (vystupujícího), nejen okouzleného diváka, který pozoruje se zatajeným dechem a říká si „WOW“.

A protože od chvíle rozhovoru uplynul nějaký čas, má Vali za sebou už i to první vystoupení.

No to byl nářez, moje první akce! Tajil se mi celý den dech. V noci jsem spala klidně, ale během dne, kdy se přibližovala chvíle prvního vystoupení (Ostrov n. Oslavou), tak se nervozita pomalu začala vkrádat mezi všechny nováčky. „Na nás si nepřijdeš,“ pomyslela jsem si. Přestože nov(us)áčci tvořili polovinu skupiny, která vystupovala na Žďársku, vše provázela příjemná atmosféra. V poledne nás čekalo pilování detailů, ale protože se nic nemá přehánět, následovala malá sladká svačinka, o kterou se postarala Sharrie s Danckem. Poté jsme se vydali směrem Žďár. A jelikož si to umíme udělat hezký, následovala i pořádná „prasárnička“, protože jsme si šli naprásknout bubínek do kebabu.

Během cesty jsme pak kecali a dělali srandičky. Dorazili jsme do Ostrova,

porozhlédli se a to samé ve Žďáře. Během cesty jsme jeli přes Vatín, kde shodou okolností bydlím a Bagy nadhodil, že bychom mohli zavítat i tam. Říkala jsem si „dobrej vtípek chlape“, ale on to myslel vážně. Zavolala jsem hasičům, slovo dalo slovo a celý den jsme zakončovali ve Vatíně.

Ten den byl jako začarovaný, na každém místě se stalo něco. Bud' něco nechtělo chytout, nebo se něco rozmotalo, nebo něco prasklo. Když jsme dorazili do Ostrova, bylo sluníčko, měli jsme čas, tak jsme se začali rozcvičovat. Poté za námi přišel nejspíš vedoucí skautů, který nám ukázal (fakt nevím, jak se to jmenovalo), ale byl to takový dřevěný volant omotaný lanem a když s ním člověk točil, zvedlo se kolo jak sukně... no jasně, že jsme to hnedka museli vyzkoušet! Pak bylo vystoupko, někteří byli nervózní víc, někteří méně, ale hlavní bylo, že jsme se s tím poprali, řekla bych, velice dobře. Po show za námi chodili malí i velcí a chválili nás, což nás vskutku potěšilo.

Po prvním vystoupení opadla nervozita a jelo se do Žďáru s tím, že jestli se ve vystoupení objevili nějaké chybičky, tak to vyladíme a bude to perfektní. V ZR jsme vystupovali na kopečku, setmělo se a pořádná show mohla začít. Nad námi byl neskutečný nával lidí, kteří nás sledovali, a protože žijeme v 21. století, většina byla připravena natáčet – pomoc – chvíli před začátkem mi vlastně došlo, že pokud něco poprdím, jako fakt dost (třeba že spadnu z pyramidy), tak až skončíme, tak mi to spolužáci pošlou. No vůbec mě to nepotěšilo. Navzdory strachu jsme pak vystoupili zpoza plachty a předvedli to nejlepší, co v nás bylo. Jakmile dohrála hudba rozechřměl se neskutečný potlesk a křik. Tím, že jsem byla ještě v pyramidě, přišla jsme si jako královna a byla hrdá na to, co děláme. Když jsme to sklízeli, stejně jako v Ostrově, přišli za námi „fanoušci“ a chválili nás a dokonce říkali, že si to užili daleko víc než, když jsou ohňostroje.

No a ten největší haluz nás teprve čekal. Bylo kolem desáté večer a my se ještě vydali do mé rodné vesnice. Lidé byli natěšení a když to byla hurá akce, která se domluvila pár hodin nazpět, sešla se tam velká spousta lidu. Připravili jsme si věci, zaparkovali BagyBUS na mírný kopeček a za tři čtvrtě

hodinky jsme začali vystupovat. Paradoxně jsem byla možná nejvíc nervózní, protože jsem chtěla udělat na sousedy dojem. A ten jsme rozhodně udělali, ještě než jsme začali, už si nás šel „paparazzi“ vyfotit na čestné místo do místní kroniky. Zvažovali jsme improvizaci na hudbu, ale nakonec vyhrála choreografie. Byli jsme v prostředku vystoupení, najednou jsme slyšeli jakési prasknutí a BagyBUS se rozjel do davu. Naštěstí chlapi pohotově naskákali před auto a pohromu odvrátili. Poté, jako by se nic nestalo, jsme pokračovali

ve vystoupení. Adrenalin zaplavil všechny, myslím, že na tuto akci budeme všichni dlouho vzpomínat, protože „TOTO TU JEŠTĚ NEBYLO“ 🤔. Nakonec jsme vzrušení spláchli pivem a zakousli se do špekáčku. A jestli tam strašilo? Možná, možná se k autu vkradl hastrman z místní legendy a zařídil nám vzrůšo. Nicméně přes všechny větší či menší zapeklitosti jsem strašně moc ráda, že jsem ten den mohla prožít s takhle fajn partou a těším se na další akci!

ČARODKY

Sharrie, Lůca

Sharrie: Čarodějnice ve znamení kouzel, aneb Prepáč Bagy, nemáš ručku

Letošní čarodějnice pro nás byly krokem dopředu. Jednak nás čekaly tři vystoupení s novou ohňovkou, což je samo o sobě spojeno s lehkým stresem a organizací, a jednak s námi měli poprvé oficiálně vyrazit naši nováčci. Teď když píšu tyhle řádky, tak si musím říct, že se nám opravdu vydařily. A když myslím, že vydařily, tak vydařily i tom vtipném slova smyslu 😊. Protože ten den byl od rána ve znamení jakéhosi zvláštního kouzla, které nás doprovázelo až do samotného večera. Je to přesně ten pocit, když se ráno vzbudíte, a už tušíte, že něco zvláštního visí ve vzduchu, ale nemáte tušení, co to vlastně je. A přesně takhle probíhala naše čarodějnická neděle.

Naše parta skládající se z mé osoby, Bagyho, Agnes, Hectora, Valči a Danyho měla vyrazit směr Ostrov nad Oslavou a Žďár nad Sázavou. Pro nováčky Hectora, Valču a Danyho první oficiální vystoupení v nové ohňovce.

Sešli jsme se po obědě na zámku v Polné s tím, že si celou sestavu musíme ještě projet a doladit pár detailů, abychom se sladili. Po tréninku jsme se všichni domluvili, že by bylo

fajn se ještě najíst. A tak si to Novus zamířilo přímo do pobočky polenského kebabu, protože to bylo nejjednodušší dostupné jídlo na cestu. Většina z nás zasažená moderními zvyky u sebe klasicky neměla hotovost, což byl problém, protože hned mezi dveřmi jsme zjistili, že místní kebab nebere karty. Nezbyvalo nám nic jiného, než si najít nejbližší bankomat. Já s Valčou, obě disponující účtem u nejmenované banky, jsme překvapivě koukaly, že náš bankomat je mimo provoz. AHA, řekla jsem si hned po zjištění a tak jsme se vydaly k bankomatu jinému. Už v tuhle chvíli jsem si měla říct, že je dneska něco špatně, ale vše jsme vyřešily, koupili hromadně jídlo a vydali se na cestu.

Prvně jsme jeli směr Žďár nad Sázavou, abychom zjistili situaci v místě konání čarodějnic. Valča, zkušená znalkyně místního okolí, nás po Žďáře navigovala, abychom trefili na sídliště, kde se celé čarodějnice měly odehrávat. Novusák zastavil na jedné cestě poblíž, my vyskákali z auta, Bagy popadl flashku s hudbou a šlo se k pořadateli. Bagy šel řešit organizaci, předal hudbu a náš hlouček zbylých novusáků, utvořil kuřácké kolečko 😊. Po domluvě, kde se ohňovka bude vlastně odehrávat a my si vytyčili potřebný prostor,

jsme naskákali zpět do novusáka a jeli do nedalekého Ostrova nad Oslavou.

Tam nás čekal prostor louky u místní hasičárny a taky vychlazené pivo a limonáda. Vyskládali jsme si všechny věci z auta. Bagy s Hectorem se ujali stavění plachty, protože jsou z nás nejvyšší a šlo jim to jak po másle. Já vysvětlovala všem, co je potřeba ještě vyndat z truhly, aby nám to při vystoupení nechybělo. V momentě, kdy bylo vše připraveno, jsme ještě měli hodinu a něco času na relax a polití věcí. Hector, Dany a Bagy si všimli odložených míčů a začali si s nimi hrát. Já, Agnes a Valča si zase zkoušeli něco s poikami. V tu samou dobu Valču něco napadlo a zeptala se nás všech, jestli bychom ještě neudělali ohňovku u nich ve Vatíně, kde bydlí. Souhlasili jsme, Valča zvedla telefon a volala místním, jestli o nás mají zájem a ten byl. A tak jsme měli domluvenou třetí ohňovku v pořadí, kam se mělo jet hned po vystoupení ve Žďáře. Čím víc se blížilo vystoupení, tím bylo víc znát nervozitu, hlavně u nováčků.

Padla půl osmá, ještě bylo světlo a my se převlékali do kostýmů. Tentokrát měla ohňovka proběhnou ještě za světla. Není to nejvhodnější, ale to nám až tak nevadilo. Zapojila jsem hudbu, lidi utvořili před plachtou onen náš pověstný velký půl kruh a my mohli jít na to. Ozvaly se první tóny hudby, já vyšla se zapálenou tyčí na plac a už to frčelo. Sama jsem koukala, že na první vystoupení s novou

sestavou a nováčky jsme se s tím poprali velice dobře. Jediný kdo byl trochu zklamaný, byli Hector s Danym, kterým nechtěly hořet tyče, ale vzali to dobře. Po závěrečném potlesku jsme mohli sbalit věci zpátky do auta a vydat se zpět do Žďáru. Byli jsme překvapení, že za námi postupně chodily děti, děkovaly nám a gratulovaly, což nás moc potěšilo.

Po příjezdu do Žďáru jsme během pár minut měli vystoupení i plachtu nachystané, což se někdy místo pár minut, vleče o nějakou dobu déle. Nováčci už tušili, co mají dělat, co je potřeba vyndat z bedny a co je třeba namočit. Mě Bagy poslal nabít pyrotechniku. To mne prvně vyděsilo, protože jsem to nějakou dobu nedělala, ale zvládla jsem to nakonec na výbornou.

Setmělo se, blížila se devátá večerní. Tady musím říct, že jsem malý kus nervozity pociťovala i já, i když jsem netušila proč. Hudbu už jsme měli z předchozí domluvy u zvukaře a tak už nám zbývalo jen čekat na hodinu H. Stejně jako v Ostrově hodinu předtím, i tady jsem vycházela na plac první se zapálenou tyčí následována Danym a Hectorem, kteří měli v malíku první číslo ohňovky. V momentě, kdy jsem si chystala vějíře a napalovala hořáky, přiběhl z placu vyděšený Dany, na ruce měl namotanou část snejk tyče a začal ji hasit se slovy, že se mu prostě sama rozmotala. Juchů, druhé vystoupení a další nepovedená věc. I mě se stal malý kiks, když mi při společném synchru s Agnes upadl jeden vějíř, protože jsem měla ruce od lampáku. No nevádí, to se prostě občas stane 😊 Zbytek ohňovky už proběhl naštěstí v klidu.

Třetí nečekaná ohňovka ve Vatíně měla už být v podstatě klidnější záležitostí.

Jenže.

Po příjezdu jsme vybalili věci a místní už na nás čekali s nadšením. Bagy zavelel, že vzhledem k prostoru nebudeme vyndávat plachtu. Připravili jsme věci a odstavili novusáka na mírný kopeček vedle nás. Prvně jsme zvažovali, že vystoupení pojmem jako improvizaci na nějakou hudbu, ale ve finále jsme se shodli, že odjedeme celou sestavu stejně jako dvě vystoupení předtím. Začali jsme asi tři čtvrtě hodiny po příjezdu. Ve

chvíli, kdy jsem se chystala s Agnes na věž, uslyšeli jsme divný praskavý zvuk. Nevím proč, ale ohlédla jsem se směrem doprava od sebe a viděla jen Danyho, jak zahazuje věci, křičí na Hectora, ať hasí a staví se do cesty novusákovi. Ten se zničeno nic rozjel do davu lidí, protože mu praskla ruční brzda. Naštěstí zareagovali i místní, pomohli Danymu a auto se podařilo společně zastavit před katastrofou. Ani jsem nestíhala pobrat, co se to vlastně děje, auto najednou stálo a Hector s nim popojel o kousek pryč, aby se to nemohlo stát znovu. Ufff! Nikomu se nic nestalo. Už mi fakt přišlo vtipné, že během tří vystoupení se stanou věci, které prostě člověk běžně

nevymyslí. Ohňovku jsme poté dokončili bez problémů a jakéhokoliv přerušení. Místní nás odměnili pak pivem a špekáčkem. Tak si tak říkám, která zatoulaná duše čarodějnice nám ten den přišla utvořit zážitky, o kterých se bude ještě nějakou dobu mluvit. Nějaký tip, kdo by to mohl být? 😊

Z tohoto všeho nakonec vznikla skupinová hláška. Prepáč Bagy, nemáš ručku!

Lúca: Naše vystoupení v Třešti se neslo v klidnějším duchu. Taky jsme byli ta lepší část 😊. Sešli jsme se o pár hodin dřív v Třešti na zámku abysme si taky prošli

a doladili sestavu. Bylo nás poměrně hodně ale z nováčků jsme měli jen Verču a Aničku. Proto jsme byli ti lepší... 😊

Pak jsme se přesunuli na bývalý zimní stadion. Tam nás trochu zaskočil celkem malý prostor před pódiem, ale už jsme vystupovali i na horších 😊 Postupně jsme se začali převlékat a chystat věci za pódium. Teda spíš kluci, holky se malovaly a vykecávaly u auta a já se snažila v autě zahnat bolest močových cest 😊 fakt bezva (stejně jsem pak šla na neschopenku a antibiotika ale přece nezruším vystoupení). Ale kluci jsou profíci tak připravili věci dobře. Akorát, když jsme chtěli těsně před vystoupením zapojit sparkly, zjistil Zbyňa, že je vybitá baterka v ovladači. Tak nic no. Nemáte někdo baterky? Ne? Škoda.

Jinak naše vystoupení proběhlo bez větší problémů. Jen na začátku nechytly dobře snejk tyče, tak byl trošku zmatek. Ale jinak to na premiéru v tomhle složení dopadlo dobře.

ZAJÍMAVOST

NEJVÍC VYSTOUPENÍ NA
ČARODĚJNICE JSME MĚLI V ROCE
2018 A 2022. BYLY TO 4 VYSTOUPENÍ
TÉMĚŘ VE STEJNÝ ČAS. 4
VYSTOUPENÍ BYLY DOMLUVENÝ I NA
ROK 2020, ALE BYL COVID.

Foto: Magda Šotolová

ROŠTEJNSKÝ HODOKVAS VE ZKRATCE

Sharrie (oficiální zpráva)

Děšť se poslední roky stává nedílnou součástí této akce a nejinak tomu bylo i tentokrát. Naštěstí to byl lehký deštík, který vydržel zhruba do půl 4. Díky počasí bylo letošní tržiště menší, i přes to odcházeli lidé s drobnými šperky, hračkami nebo pochoutkami, které si nechávali na pozdější spotřebu.

V první části odpoledne se představila pořadající skupina Novus Origo se svou sérií šermířských scének. Poté se diváci přesunuli na šterkovou část před hradem, kde na ně čekala mladá klisna Mystic Dream Angel, která se svojí majitelkou divákům předvedla, jak se s koněm pracuje ze země, a co vše se kůň může naučit. Tanec a veselí přivezla skupina Růže z Hradce, do jejich tance se mohli zapojit i diváci. Druhou část odpoledního programu zahájil svým hřmotným hlasem vyhlášený alchymista Bavor Rodovský a přihlížející nechal nakouknout do tajů alchymistické dílny Rudolfa II. Své hradní opeřené přátele představil opět Luboš Kousal z Polné. Vtipnou formou, oni to ani jinak neumí, se představili oblíbení Rytíři Země zubra z Bystřice nad Pernštejnem. Fakír Petr „Dragon“ Kozák se divákům snažil předvést,

že naučil hrát si s ohněm i svou partnerku, ta však byla po většinu času jiného názoru a vše si dělala tak trochu po svém. Před setměním měli možnost diváci shlédnout hudební zpracování pověsti o hradu Hasištejn v podání skupin Metanoon, Novus Origo a Rytíři Země zubra. Kapela Metanoon pak celé odpoledne prokládala svými hudebními vstupy. Na úplný závěr se opět představila pořadající skupina Novus Origo se svojí fire-show a tím uzavřela celou akci.

I letos byl výtěžek z akce určen organizaci Debra ČR, která pomáhá lidem s nemocí motýlích křídel. Zástupkyně organizace byly na akci přítomny, divákům sdělily co tato nemoc obnáší. Návštěvníci pak mohli uvnitř hradu vidět fotografie současných pacientů a jejich příběhy. Díky téměř 700 návštěvníkům mohlo být předáno 50.000 Kč, které poputují na ozdravný pobyt pacientů na Vysočině. S letošním výtěžkem bylo celkem za 7 ročníků předáno celkem 279.000 Kč.

Více o hodokvasu v příštím čísle.

NOVÉ PLACHTY

Lůca

V podstatě od 12. května nás můžete vidět s novou plachtou při vystoupeních. Výměna plachet proběhla po 9 a více letech.

Původní plachta s úplně starým koněm byla používaná zhruba od roku 2011. Bohužel v srpnu 2013 došla při vystoupení menší újmě, kdy nám na Oravském hradě, při poslední sérii vystoupení chytla a uhořel levý spodní roh. Pak jsme to nazývali „díra na reprák“ 😊

Někdy v roce 2015 došlo k úpravě loga a tehdy vznikla plachta nová. Bohužel i ta došla, krátce po spuštění do akce, k újmě. Tehdy jsem měla malou pauzu při vystupování a když jsem se vrátila, všichni mi horlivě vyprávěli, že dostali zákaz mi o tom říct abych nezuřila. Jak kdybych byla nějaká kdovíco... 😊

Stará plachta tak zůstala v zásobě, když jsme se dělili na více vystoupení. A konečně po všech letech, kdy už i na té novější se začaly trhat oka a děr je v ní, že můžou sloužit jako naše kukátka zpoza plachty, tu máme novou sérii. A rovnou jsme nechali udělat dvě, pro jistotu 😊

NIKDY NEZAPOMENEME 😊

BOUŘLIVÉ TAŠKAŘICE

22. dubna jsme se účastnili bitvy, kterou pořádala skupina Synové Bouře. Plus jsme měli šermířské vystoupení v programu.

Novus Origo

SPOLEČENSTVO MEČE A OHNĚ

FIRE-SHOW

LIGHT-SHOW

ŠERM

